

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/41/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3116010344
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Patrik Príbelský, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3116010344.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Patrika Príbelského, PhD. a členov senátu JUDr. Petra Tótha a JUDr. Jozefa Janíka, v trestnej veci proti obžalovanému B. P., nar. XX.XX.XXXX v U., vedenej pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods.1 písm. a), písm. b), ods.2 písm.d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zákona, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín proti rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T/22/2016 zo dňa 12.04.2016, na verejnom zasadnutí konanom dňa 02. júna 2016, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 odsek 1 písmeno e), odsek 2 Trestného poriadku z r u š u j e s a napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa

obžalovaný B. P. - nar. XX.XX.XXXX v U., trvale bytom E. B., P.O.
G. XX/XX, t.č. vo výkone väzby v ÚVV a ÚVTOS
Ilava

o d s u d z u j e :

Podľa § 208 ods.2 Tr. zákona, § 36 písm. j), písm. l), písm. n), § 38 ods.2, ods.3, § 39 ods.1, ods.3 písm. d) Tr. zákona účinného do 31.12.2015 na trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 48 ods.2 písm. a) Tr. zákona súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom sp. zn.: 2T/22/2016 zo dňa 12.04.2016 uznal Okresný súd Trenčín (ďalej len súd I. stupňa) uznal obžalovaného B. P. za vinného zo spáchania zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods.1 písm. a), písm. b), ods.2 písm.d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

od presne nezisteného dňa januára 2013 až do 29.12.2015 v byte v E. B., na ulici P. O. G. číslo XX/XX, poškodenú A. A., s ktorou žil v spoločnej domácnosti, opakovane bil po celom tele, fackoval ju po tvári, hádzal do nej rôzne predmety a takto
v presne nezistené dni roku 2014 sotil poškodenú A. A. do steny, následkom čoho omdlela a padla na zem, kde jej šklbal hlavou a hovoril jej, že jej nič nie je, následne strhol z parapety kvetináč a hlinu z neho jej začal pchať do nosa a úst a potom, ako sa poškodená A. začala dusiť jej hovoril : „Keď ťa nemôžem zabiť ja, tak ťa donútim, aby si sa zabila sama.“,

pričom následkom takéhoto správania sa poškodená A. dňa 26.09.2015 pokúsila o samovraždu, a naposledy dňa 24.12.2015 v čase o 19.00 hodine v byte v E. B., P. O. G. XX/XX, obvinený P. hodil mobilný telefón do tváre poškodenej A., zasiahol ju ním do spodnej pery, ktorá sa jej roztrhla a krvácala a následne v obývačke bytu poškodenú udrel štrnásťkrát otvorenou dlaňou po tvári, do hrude jej hodil pohár a do tváre jej vylial citrónovú vodu a pohár z vody jej hodil do čela, následkom čoho jej rozbil čelo.

Súd I. stupňa za to uložil obžalovanému podľa § 208 ods. 2, § 36 písm. j), l), n), § 38 ods.2 ods.3, § 39 ods.1, ods.3 písm. d) Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 3 roky, ktorého výkon mu podľa § 49 ods.1 písm. a) a § 51 ods.1 Tr. zákona podmienične odložil za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods.2 Tr. zákona mu určil skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov, v rámci ktorej mu podľa § 51 ods.2, ods.4 písm. h), i) Tr. zákona uložil povinnosť podrobiť sa liečeniu závislosti od alkoholu a tiež podrobiť sa psychoterapii, alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve.

Podľa § 51 ods.3 písm. b) Tr. zákona mu uložil obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok po celú skúšobnú dobu.

Podľa § 51 ods.5 Tr. zákona je obžalovaný povinný strieť nad sebou kontrolu vykonávanú probačným a mediáčnym úradníkom a je povinný podrobiť sa námatkovým kontrolám technickými prostriedkami.

Uvedený rozsudok napadol ihneď po vyhlásení odvolaním prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín vo vzťahu k výroku o treste v neprospech obžalovaného, pretože obžalovanému bol uložený podmieničný trest.

Prokurátor v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že s rozhodnutím súdu I. stupňa o uložení podmieničného trestu odňatia slobody sa nestotožňuje. S prihliadnutím na charakter spáchaného trestného činu, ako aj na jeho intenzitu, dlhšiu dobu trvania a následky, je trest uložený súdom I. stupňa neprimerane mierny a nie je dostačujúci na nápravu obžalovaného. Vo vzťahu k obžalovanému neboli splnené podmienky na priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j), písm. n) Tr.zák. Obžalovaný pred spáchaním skutku nevedol riadny život, bol 2 krát priestupkovo postihnutý. Obžalovaný tiež nenapomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti, pretože sa ku skutku priznal viac-menej až pri oboznamovaní spisového materiálu.

Preto prokurátor navrhol, aby krajský súd rozsudok súdu prvého stupňa zrušil podľa § 321 ods.1 písm. b), c) Tr. poriadku a vec mu podľa § 322 ods.1 Tr. poriadku vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie, prípadne aby krajský súd rozhodol vo veci sám.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zástupca krajského prokurátora zotrval na podanom odvolaní a dôvodoch uvedených v jeho písomnom vyhotovení. Doplnil, že súd prvého stupňa nedostatočne zdôvodnil aplikáciu § 39 Tr. zákona. Preto rozsudok súdu prvého stupňa navrhol podľa § 321 ods.1 písm. d), ods.2 Tr. poriadku zrušiť vo výroku o treste a podľa § 322 ods.3 Tr. poriadku navrhol uložiť obžalovanému nepodmieničný trest odňatia slobody v zákonnom rozpätí podľa § 208 ods.2 Tr. zákona účinného v čase spáchania skutku, bez aplikácie § 39 Tr. zákona.

Obhajca navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné podľa § 319 Tr. poriadku zamietnuť. Obžalovaný i poškodená sa zmierili, chcú ďalej spolu žiť a deti poškodenej sú odkázané na ekonomickú aktivitu obžalovaného. Doterajší výkon väzby bol obžalovanému dostatočným ponaučením.

Obžalovaný sa pripojil k návrhu obhajcu.

Krajský súd ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania prokurátorom - podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Neopomenul pritom skúmať, či vec neobsahuje chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora vo vzťahu k uloženiu len podmieničného trestu odňatia slobody, v neprospech obžalovaného, je dôvodné.

Súd I. stupňa uložil obžalovanému podmienený trest odňatia slobody s príslušnou skúšobnou dobou, probačným dohľadom a uložením povinnosti. Tento postup odôvodnil v podstate tým, že zohľadnil predovšetkým postoj obžalovaného k stíhanej trestnej činnosti a uvedenie si svojho konania, teda že urobil vyhlásenie o priznaní viny na hlavnom pojednávaní a taktiež prihliadol na skutočnosť, že obžalovaný nebol doposiaľ súdne trestaný a je z výkonu väzby kladne hodnotený.

Súd I. stupňa pri takto ukladanom treste nepostupoval v súlade so základnými zásadami ukladania trestov uvedenými v §§ 34 a 38 Trestného zákona, neprihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, všetky priťažujúce a poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy a dospel k nesprávnemu záveru o nepotrebnosti uloženia nepodmienečného trestu odňatia slobody. Tým bolo porušené ustanovenie § 34 ods.1, ods.4 Trestného zákona, čo predstavuje odvolací dôvod podľa § 321 ods.1 písm. e) Trestného poriadku.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods.4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 49 ods.1 Tr. zákona súd môže podmienene odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho dva roky, ak

a) vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, a na okolnosti prípadu, má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatel'a výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný, alebo

b) prijme záruku za nápravu páchatel'a a ak vzhľadom na výchovný vplyv toho, kto záruku ponúkol, má za to, že výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný.

Podľa § 50 ods.1 Tr. zákona pri povolení podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody určí súd skúšobnú dobu na jeden rok až päť rokov. Skúšobná doba začína plynúť dňom nasledujúcim po dni nadobudnutia právoplatnosti rozsudku.

Podľa § 51 ods.1 Tr. zákona súd môže za podmienok uvedených v § 49 ods. 1 podmienene odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho tri roky, ak páchatel'ovi zároveň uloží probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Ustanovenie § 49 ods. 2 platí rovnako.

Podľa § 51 ods.2 Tr. zákona pri určení probačného dohľadu ustanoví súd skúšobnú dobu na jeden rok až päť rokov. Skúšobná doba začína plynúť dňom nasledujúcim po dni nadobudnutia právoplatnosti rozsudku. Zároveň súd uloží obmedzenia alebo povinnosti, ktoré sú súčasťou probačného dohľadu.

Súd prvého stupňa aplikoval pri ukladaní trestu postup podľa § 39 Tr. zákona, teda trest ukladal pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej v Trestnom zákone. Krajský súd uvádza, že takýto postup, teda aplikácia § 39 Tr. zákona, síce bol namieste, avšak okresný súd tento svoj postup vôbec v potrebnom rozsahu nezdôvodnil a ani aplikáciou § 39 nemohlo v danom prípade prísť k uloženiu podmieneného trestu.

Na základe uvedených skutočností možno skonštatovať, že obžalovaný sa aktuálne dopustil zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby, pričom páchanie tohto typu trestného deliktu má na území Slovenskej republiky alarmujúco stúpajúcu tendenciu. Obžalovaný poškodenú počas takmer 2 rokov týral nielen psychicky, ale i fyzicky. Poškodená sa dokonca pokúsila o samovraždu.

Na druhej strane z vykonaného dokazovania vyplynulo, že konflikty vyvolávali obaja, išlo o obojstranné hádky a incidenty. Poškodená dokonca opakovane na obžalovaného zaútočila prvá, ale vždy bola „prevalcovaná“ brutálnym brachiálnym útokom. Konanie obžalovaného síce pociťovala ako ťažké príkorie, avšak syndrómom týranej ženy netrpela. Podľa záverov psychologického posudku poškodená

nie je „žena trpiteľka,“ ale jej konanie je dominantné, nestratila schopnosť obrany, práve naopak. Tiež špecifická vierohodnosť výpovedí poškodenej je parciálne oslabená, keď táto neuviedla svoje vlastné zlyhania, ale zodpovednosť presunula výhradne na obžalovaného. Seba stavia do roviny nevinnej obeť, čo však nemá úplne oporu v realite.

Tieto skutočnosti potom vo svojom súhrne možno považovať za také okolnosti prípadu, vzhľadom na ktoré by bolo použitie trestnej sadzby ustanovenej v § 208 ods.2 Tr. zákona pre obžalovaného neprímerane prísne a vzhľadom na ktoré na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania.

Sumarizujúc uvedené potom musí krajský súd uviesť, že u obžalovaného boli splnené podmienky na uloženie trestu odňatia slobody s poukazom na § 39 ods.1, ods.3 písm. d) Tr. zákona pod dolnú hranicu trestnej sadzby.

Zároveň však neboli naplnené podmienky uvedené v § 49 ods.1 písm. a) Tr. zákona, teda že vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, a na okolnosti prípadu, sa má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatel'a výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný.

Preto krajský súd zrušil celý výrok o treste a zistiť u obžalovaného tri poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. j), l), n) Tr. zákona - teda obžalovaný viedol pred spáchaním skutku riadny život, ku spáchaniu trestného činu sa priznal a úprimne ho oľutoval a napomáhal pri objasňovaní svojej trestnej činnosti - upravil trestnú sadzbu podľa § 38 ods.2, ods.3 Tr. zákona tak, že pri prevažujúcom pomere poľahčujúcich okolností hornú hranicu trestnej sadzby znížil o jednu tretinu. Následne trest ukladal i s použitím ustanovenia § 39 Tr. zákona.

Krajský súd sa nestotožnil s tvrdením prokurátora, že nebol dôvod na priznanie poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. j) a n) Tr. zákona. Je pravdou, že obžalovaný bol v rokoch 2011 a 2015 priestupkovo postihnutý, avšak išlo o menej závažné priestupky súvisiace so znečistením verejného priestranstva a priestupok proti majetku. Tieto sú druhovo odlišné od spáchanej trestnej činnosti, nesúvisia s ňou a aj z hľadiska výšky sankcie (10 €) je ich význam malej závažnosti. Nie je tiež pravdou, že obžalovaný sa priznal až ku koncu trestného stíhania a svoju trestnú činnosť bagatelizoval, pretože jej spáchanie od vznesenia obvinenia nepopieral, len poukazyval na provokácie a útoky i zo strany poškodenej. Napokon, na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine, čím nesporne uľahčil situáciu pri dokazovaní spáchania žalovanej trestnej činnosti a značne prispel ku skráteniu a končeniu trestného konania. Na základe uvedených dôvodov je možné mu priznať i poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. j) a n) Tr. zákona.

Krajský súd následne s poukazom na vyššie uvedené ukladal trest v takto upravenej trestnej sadzbe a pod dolnú hranicu s aplikáciou § 39 Tr. zákona, pričom sa stotožnil s názorom prokurátora, že sú splnené podmienky na uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody. Trest potom individualizoval do výmery 3 roky.

Keďže obžalovaný nebol v posledných 10 rokoch vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, zaradil ho krajský súd na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Takto uložený trest považuje krajský súd za plne súladný s požiadavkami individuálnej a generálnej prevencie, ako i s požiadavkou ochrany spoločnosti.

Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení preto odvolací súd vyhovel odvolaniu prokurátora a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.